

Simon Zsolt József

MMA pályázat 2018

ORNAMENTIKA-METAMORFÓZIS

Munkám nagyrészt az aprólékos kézműves technikát ötvözi a szobrászi igényű formaalakítás szemléletével. A hagyományos öntési technika továbbfejlesztésével a tömegtermelésre kialakított alapfelhasználási módot kezeesebbé, szabadabbá és a saját munkamódszeremre alkalmassá formáltam. Olyan formai lehetőségekre leltem, amelyek más technológiával nem megvalósíthatóak. A munkáim anyagszerűek, de sok gondolkodásból fakadnak, nem csak a természet lebontó törvényeinek adják át magukat.

A technika folyamatos fejlesztése közben a tartalmira vonatkozó szándékaimhoz újabb és újabb eszközöket találtam. Az aktív mozgás érzékeltetésére vonatkozó részletek egyre nagyobb tárházát fedeztem fel. Egyedi módon alakítom a tárgyak belső és külső felületeit is.

A natúra hatása egyértelműen tettenérhető tárgyaimon, bár inspirációként folyamatosan jelen van a kora-középkor építészeti, épületszobrászati forma- és arányvilága, és az archaikus görög szobrászat világa. Olyan erővel teli és eleven világot mutatnak, amely kellő inspirációt nyújthat a mai korban.

Mostani 3 éves tervemben az eddigi eredményeim összegzését és továbbfejlesztését tűzöm ki célul, olyan tárgyak és tárgyegyüttesek létrehozására, amelyek a növényi növekedési erők demonstrálói lehetnek. Egyaránt tervezek önálló, szobrászati igénnyel készülő egyedi alkotásokat, és kisebb számban használati tárgyakat. Jelszavam az ELEVEN ERŐ.

Munkamódszerem aprólékos, és hosszadalmas. Új értelmet ad annak a kifejezésnek, miszerint a szépségért érdemes szenvedni. Maximum 10-12 tárgyat tudok elkészíteni az elejétől a végéig egy évben a nagyobb darabokból, amennyiben minden darabhoz egyedi gipszformát készítek. Ezért is törekedtem a múltban arra, hogy olyan megoldásokat keressek, amelyekben a formák egymással szabadon kombinálhatóak.

A következő három évben folytatni szeretném, a két egymástól eltérő formai, technikai kísérleteimet, amelyek mégiscsak egy-gyökerűek, hiszen egy lágy erő demonstrálói az egyik fajta tárgyakon kívül, a másikon belül. E kettő egymáshoz közelítésével szeretnék foglalkozni. Míg egyik irányban eljutottam a virág-jellegű formákig, addig a másikban a kavargó szív formáig.

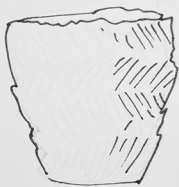
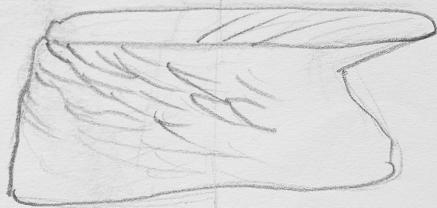
Bőven látok olyan lehetőségeket, amelyek segítenek e két irányt egy felé terelni, összenőveszteni. Erre szánám az elkövetkező három évet.

Éves ritmusban 3 különböző irányt vinnék végig.

Az első és második évet a szobrászati, a harmadikat a használati tárgyakra szánom. Az alkotói tevékenység sajátosságai miatt nem tartom kizártnak egy ettől eltérő sorrend, illetve átfedések, párhuzamos történetek alapján való munkát sem. Amennyiben olyan formai inspirációt találok, amelyről használati tárgy kialakítását látom nagyobb kihívásnak, úgy abban az irányban folytatom a tevékenységemet. Az élet, egy kiállítási lehetőség is átírhatja az ütemtervet, felgyorsításra készítheti a folyamatokat.

Az első év tanulságaiból folytatam a következő évet az elejétől, és viszem szintén végig a kész tárgyakig.

A használati tárgyak tervezése területén korábbi növényi inspirációjú rajzaim alapján alakítanám a felületet relief-jellegűen, vagy akár a teljes formát.

Ez egy széles skála, amin az egyszerűbb formákon kidomborodó mintaszerűen megjelenő ornamentikától a teljes formát növényyszerűvé varázsoló szobrászibb megoldások helyet kaphatnak.

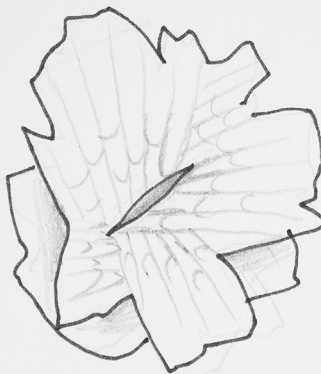
Első lépések:

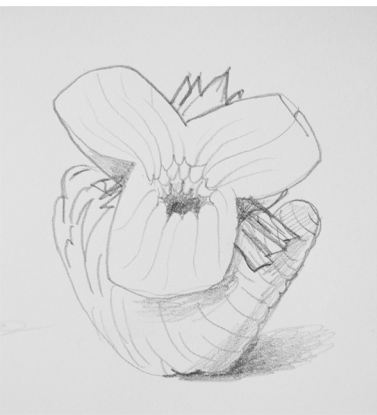
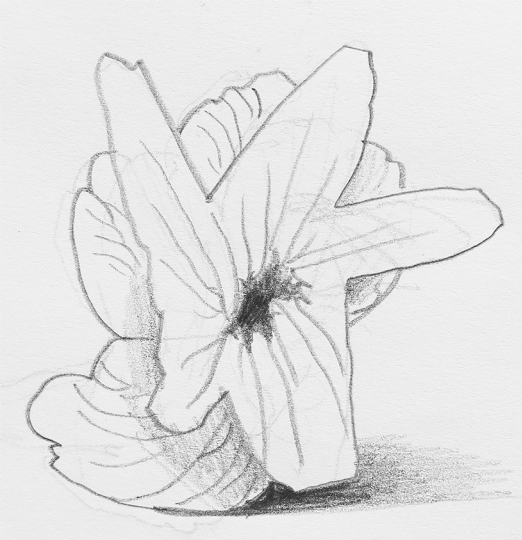
A munkát formakísérletekkel kezdem. Agyagból készítek növekedő, kiterjedő növényi jellegű formákat, melyek egyes részletei majd alkalmasak lesznek méretbeli és formai kibontásra.

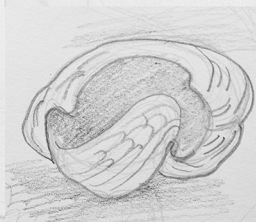
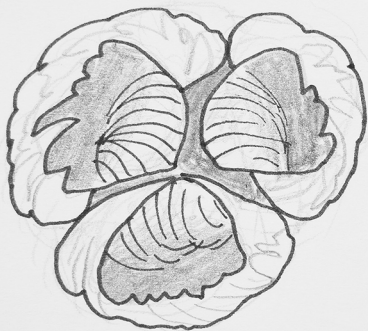

Egy-egy formakapcsolat, finom, vagy ugrásszerű átmenet kiemelésével és továbbvitelével nagyobb méretű tömegeket mintázok. Kialakítom a speciális felületeket, majd gipszformát veszek róluk.

A gipszformákat száradás után feldarabolom és egyenként átfaragom, átcsiszolom, továbbalakítom a felületüket. Ez a közvetlen, gipsz-öntőformában való munka adja a tárgyaim jellegzetességét. Bár használok agyagból megépített hozzátölegetes pozitív formát, de a gipsz felülete csak a továbbalakítás során nyeri el a végső állapotát.

Az igazán alkotói folyamat a szakaszok (évek) első kétharmadában tud kiteljesedni, míg az utolsó részek inkább szakmai jellegűek. Eddig is olyan megoldásokat választottam, amelyek kihívást jelentettek mint formai, mint technikai téren. Ezt a törekvésemet most sem adom fel és tovább feszegetem a határokat, határaitam.

A kortárs művészeti életben párhuzamosan élnek egymás mellett különböző törekvések. Egy részük az emberből természetes módon merül fel, míg mások a külső világ felé való érdeklődésből fakadnak. Természetesen ezek kombinációjával találkozunk a legtöbbit. Mivel sem bennünk, sem a külvilágban nem csak szépség lakozik, mindenhol drámai események folyamataival, eredményeivel találkozunk. Ha a drámát a maga póreségében szeretném megmutatni, olyan naturalizmushoz jutnék, mintha a növényeket pillanatnyi látványhűségében szeretném megragadni.

Én is, mint minden művész, válogatok, szelektálok. A MINDEN-re nem elég az élet. Abban bízhatunk, hogy amit nem mi végzük el, elvégzi más. Más veszi le a terhet, hogy amit jobban érdekel minket minden másnál, azt elvégezhesük.

A saját munkámra visszatekintve jöttem rá, hogy a lélek külső természeti képe és belső fizikai központja az a két világ, ami bár kifejezetten formai szempontból, de érdekel. Középiszkolásként sok virágot festettem, tanárként a szív embroinális fejlődését is segítettem megformálni. Mindkét organikus forma anhumanoid. Az egyik egy belső részlet, a másik egy külső. Mindkettőben utalásként út vezet az emberi lélekhez, mégha maguk nem is képesek reprezentálni, hiszen átfedtség nincsen, csak asszociáció, gondolati összefűzés, vagy hagyomány. E kettő között áll az ember, vagy a művész maga is. Én is csak csodálkozom, miért e kettő érdekel. Válaszom nincs, csak őszinte tettek. Erre megyek, majd talán megadatik, hogy megtudjam mi dolgom volt velük.

Ami célként megmaradt, hogy ezt a világot cizelláltra, elevenre, tisztára formáljam és minél kevesebb romlottságot tegyek bele. Mindössze annyit, amitől nem ártatlanságot, hanem megharcolt tisztaságot mutat a végeredmény. A szépség, mint minden más érték, kiharcoltan ér valamit, nem adományként.

Mivel tárgyaimmal folyamatosan jelen vagyok a hazai és nemzetközi szakmai kiállításokon, eseményeken, egyéb fórumokon, remélhetőleg lesz alkalmam folyamatosan reprezentálni a következő időszak eredményeit is. Szeretnék egy folytonosságot, de fejlődést felmutatni az eddigi tárgyaimhoz képest.

